

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie R. S.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

w dniu 27 lipca 2026 r.

wniosku skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania prawomocnie zakończonego
postanowieniem Sądu Najwyższego

z dnia 18 października 2023 r., sygn. akt I KK 37/22,

oddalającym kasację obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadną

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie
postępowania kasacyjnego wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 czerwca 2026 r. skazany R. S. wniósł o wyznaczenie
pełnomocnika z urzędu, uchylenie postanowienia Sądu Najwyższego

z dnia 18 października 2023 r., sygn. akt I KK 37/22 oraz przywrócenie mu
terminu w sprawie kasacyjnej. W uzasadnieniu wniosku skazany wskazał na
dowolność interpretacji prawa przez skład sędziowski i błędy proceduralne, które
jego zdaniem zaistniały w trakcie rozpoznania sprawy w postępowaniu kasacyjnym.

Pismo to zarządzeniem sędziego referenta z dnia 24 czerwca 2026 r. zarejestrowano jako wniosek o wznowienie postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wobec oczywistej bezzasadności wniosku skazanego należało odmówić jego przyjęcia.

W świetle utrwalonego już orzecznictwa Sądu Najwyższego nie budzi wątpliwości, dopuszczalność wzruszenia w trybie wznowienia postępowania kasacyjnego zakończonego oddaleniem kasacji zarówno na wniosek strony - w oparciu o podstawy wznowieniowe określone w art. 540 § 1 pkt 1, § 2 i § 3 k.p.k., jak i z urzędu - art. 542 § 3 k.p.k. (zob. m.in. postanowienia SN: z dnia 14 czerwca 2023 r., II KO 73/22; z dnia 14 czerwca 2023 r., III KO 43/23; z dnia 21 czerwca 2023 r., V KO 30/22; z dnia 23 sierpnia 2023 r., II KO 75/23; z dnia 18 października 2023 r., I KO 33/23). Uwzględniając powyższe oraz mając na względzie treść złożonego przez skazanego wniosku, należało odmówić jego przyjęcia bez wzywania skazanego do usunięcia braków formalnych tak złożonego pisma. Niewątpliwie, przedmiotem rozstrzygnięcia w postępowaniu o wznowienie jest kwestia istnienia podstaw do wznowienia postępowania. Te zaś określone zostały w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. i 540 b k.p.k., przy czym katalog ten ma charakter zamknięty. Z kolei przepis art. 545 § 3 k.p.k. wprowadza obowiązek przeprowadzenia kontroli wniosku o wznowienie postępowania, złożonego osobiście przez stronę, pod kątem tego, czy nie jest on oczywiście bezzasadny, a zatem czy nie zaistniała sytuacja, w której we wniosku o wznowienie postępowania podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie postępowania, albo też wniosek ten oparto na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 k.p.k. Ta ostatnia sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Skazany w swoim piśmie nie tylko nie wskazał żadnych podstaw, które klasyfikować by było można jako podstawy do wznowienia postępowania, ale wprost przywołał okoliczności dotyczące naruszeń przepisów prawa (art. 9 k.p.k.), które w żaden sposób nie mieszczą się w podstawach do wznowienia postępowania. Wniosek o wznowienie postępowania kasacyjnego jest zatem oczywiście bezzasadny.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]